

ПРОЄКТ

Вноситься Кабінетом Міністрів
України

Д. ШМИГАЛЬ

« ____ » _____ 2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо примусового виконання судових рішень і рішень інших органів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 185⁶:

у назві статті слова «окремої ухвали суду» замінити словами «рішення суду»;

частину першу викласти в такій редакції:

«Залишення посадовою особою без розгляду рішення суду, що набрало законної сили, або невжиття заходів щодо усунення зазначених в ньому порушень закону, а так само несвоєчасна відповідь на таке рішення суду -

тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»;

2) у статті 283:

в абзаці четвертому частини другої після слова «перебування» доповнити словами «, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті)»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта можуть не зазначатися в постановах, які виносяться на місці

вчинення правопорушення або без участі особи.».

У зв'язку з цим частини третю - десятю вважати відповідно частинами четвертою - одинадцятою;

3) статтю 299 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Постанова про накладення адміністративного стягнення, яка звертається до примусового виконання, має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим Законом України «Про виконавче провадження.»;

4) у частині першій статті 308 слова «проживання порушника, роботи або за місцезнаходженням його» замінити словами «знаходження, перебування, роботи боржника або за місцезнаходженням його нерухомого».

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) у статті 164:

у частині першій слово «злісне» виключити;
примітку до статті виключити;

2) у статті 165:

у частині першій слово «злісне» виключити;
доповнити статтю приміткою такого змісту:

«Примітка. У статтях 164 і 165 цього Кодексу під ухиленням від сплати коштів на утримання дітей (аліментів) або на утримання непрацездатних батьків слід розуміти будь-які діяння боржника, спрямовані на невиконання рішення суду (приховування доходів, зміну місця проживання чи місця роботи без повідомлення державного виконавця, приватного виконавця тощо), які призвели до виникнення заборгованості із сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дев'ять місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання.»;

3) у статті 343:

у назві статті слова «працівника державної виконавчої служби, приватного виконавця» замінити словами «державного чи приватного виконавця»;

у частині першій слова «працівника органу державної виконавчої служби» замінити словом «державного»;

4) у статті 345:

назву статті після слова «органу» доповнити словами «, державного чи приватного виконавця»;

у частині першій:

після слова «органу» доповнити словами «державного чи приватного виконавця,»;

слова «цим працівником» замінити словом «ним»;

у частині другій:

після слова «органу» доповнити словами «, державному чи приватному виконавцю,»;

слова «цим працівником» замінити словом «ним»;

у частині третій:

після слова «органу» доповнити словами «, державному чи приватному виконавцю»;

слова «цим працівником» замінити словом «ним»;

5) у статті 347:

у назві статті слова «працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця» замінити словами «державного чи приватного виконавця»;

у частині першій слова «працівникові органу державної виконавчої служби,» замінити словами «державному чи»;

б) у статті 348:

назву статті після слова «органу» доповнити словами «державного чи приватного виконавця,»;

у частині першій:

після слова «органу» доповнити словами «, державного чи приватного виконавця,»;

слова «цим працівником» замінити словом «ним»;

7) у статті 382:

у частині першій:

слова «п'ятисот до однієї тисячі» замінити словами «трьох до десяти тисяч»;

слово «трьох» замінити словом «п'яти»;

у частині другій:

слова «від семисот п'ятдесяти до однієї тисячі» замінити словами «від п'яти до десяти тисяч»;

слово «п'яти» замінити словом «семи»;

у частині третій:

слова «трьох до восьми» замінити словами «п'яти до десяти»;

доповнити статтю частиною п'ятою такого змісту:

«5. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона до повідомлення їй про підозру у вчиненні нею злочину фактично виконала вирок, рішення, ухвалу, постанову суду, що набрала законної сили в повному обсязі.».

8) у статті 388:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 388. Перешкоджання вчиненню виконавчих дій, пов'язаних із зверненням стягнення на майно (кошти) боржника, незаконні дії щодо майна, на яке накладено арешт, заставленого майна або майна, яке описано чи підлягає конфіскації»;

у частині першій:

слова «а також» замінити словами «державним реєстратором,»;

після слів «на які накладено арешт,» доповнити словами «а також відкриття уповноваженою особою юридичної особи, фізичною особою-підприємцем після накладення державним, приватним виконавцем арешту на кошти юридичної особи, фізичної особи-підприємця в банках, нових рахунків в банках,»;

слова «двохсот до п'ятисот» замінити словами «однієї до п'яти тисяч»;

у частині другій слова «трьохсот до шестисот» замінити словами «трьох до десяти тисяч».

3. У Сімейному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135):

1) у статті 195:

у частині другій:

слова «або є фізичною особою - підприємцем і перебуває на спрощеній системі оподаткування,» виключити;

доповнити після абзацу першого новим абзацом такого змісту:

«Заборгованість за аліментами платника аліментів, який є фізичною особою - підприємцем і перебуває на спрощеній системі оподаткування, або є фізичною особою, яка проводить незалежну професійну діяльність, визначається виходячи із його заробітку (доходу), а у випадку коли встановити розмір заробітку (доходу) такого платника аліментів на момент визначення

державним або приватним виконавцем заборгованості за аліментами не можливо, із середньої заробітної плати працівника для даної місцевості.».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім.

4. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину першу статті 141 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Суд зобов'язаний застосовувати зустрічне забезпечення у разі прийняття судового рішення про забезпечення позову шляхом зупинення стягнення на підставі виконавчого документа або зупинення вчинення виконавчих дій виконавцем.»;

2) у частині першій статті 339 слова «Сторони виконавчого провадження» замінити словами «Сторони, інші учасники виконавчого провадження, та інші особи»;

3) у частині першій статті 341:

у пункті «а» слова «у десятиденний строк» замінити словами «протягом десяти робочих днів»;

у пункті «б» слова «у триденний строк» замінити словами «протягом трьох робочих днів».

5. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину третю статті 154 доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) забезпечення позову здійснюється шляхом зупинення стягнення на підставі виконавчого документа або зупинення вчинення виконавчих дій виконавцем.»;

2) у частині першій статті 447 слова «Сторони виконавчого провадження» замінити словами «Сторони, інші учасники виконавчого провадження, та інші особи»;

3) у частині першій статті 449:

у пункті «а» слова «у десятиденний строк» замінити словами «протягом десяти робочих днів»;

у пункті «б» слова «у триденний строк» замінити словами «протягом

трьох робочих днів».

6. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) доповнити статтею 156¹ такого змісту:

«Стаття 156¹. Зустрічне забезпечення

1. У випадку застосування судом такого заходу забезпечення позову, як зупинення стягнення на підставі виконавчого документа або зупинення вчинення виконавчих дій виконавцем, суд зобов'язаний вимагати від особи, яка звернулася із заявою про забезпечення позову, забезпечити відшкодування збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову (зустрічне забезпечення).

2. Розмір зустрічного забезпечення визначається судом з урахуванням обставин справи. Заходи зустрічного забезпечення позову мають бути співмірними із заходами забезпечення позову, застосованими судом, та розміром збитків, яких може зазнати відповідач у зв'язку із забезпеченням позову.

3. Зустрічне забезпечення, як правило, здійснюється шляхом внесення на депозитний рахунок суду грошових коштів у розмірі, визначеному судом. Якщо позивач з поважних причин не має можливості внести відповідну суму, зустрічне забезпечення також може бути здійснено шляхом:

1) надання гарантії банку, поруки або іншого фінансового забезпечення на визначену судом суму та від погодженої судом особи, щодо фінансової спроможності якої суд не має сумнівів;

2) вчинення інших визначених судом дій для усунення потенційних збитків та інших ризиків відповідача, пов'язаних із забезпеченням позову.

4. Питання застосування зустрічного забезпечення вирішується судом в ухвалі про забезпечення позову, яка може бути оскаржена в порядку, передбаченому цим Кодексом.

5. В ухвалі про забезпечення позову зазначаються розмір зустрічного забезпечення або інші дії, що повинен вчинити заявник у порядку зустрічного забезпечення.

6. Строк надання зустрічного забезпечення визначається судом та не може перевищувати десяти днів з дня постановлення ухвали про забезпечення позову, якщо інше не впливає зі змісту заходів зустрічного забезпечення.

7. Особа, за заявою якої застосовані заходи забезпечення позову із застосуванням зустрічного забезпечення, протягом визначеного судом строку

має надати суду документи, що підтверджують надання зустрічного забезпечення.

8. Якщо особа, за заявою якої застосовані заходи забезпечення позову, не виконує вимоги суду щодо зустрічного забезпечення у визначений судом строк, суд скасовує ухвалу про забезпечення позову.

9. У разі скасування судом заходів забезпечення позову одночасно скасовуються заходи зустрічного забезпечення, про що ухвалюється відповідне судове рішення.»;

2) у частині другій статті 287:

у пункті 1 слова «у десятиденний строк» замінити словами «протягом десяти робочих днів»;

у пункті 2 слова «у триденний строк» замінити словами «протягом трьох робочих днів».

7. У Законі України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами):

1) у статті 89:

у частині першій:

абзаци третій і четвертий викласти в такій редакції:

«повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові (для фізичних осіб) стягувача та боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або адреса місця проживання чи перебування (для фізичних осіб), дата народження боржника - фізичної особи;

ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань стягувача та боржника (для юридичних осіб - за наявності);»;

доповнити після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) боржника (для фізичних осіб - платників податків);».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий – десятий вважати відповідно абзацами шостим – одинадцятим;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Виконавчий напис є виконавчим документом та має відповідати

вимогам до виконавчого документа, встановленим Законом України «Про виконавче провадження.»;

2) у статті 91 слова «одного року з моменту його вчинення» замінити словами «строку, встановленого Законом України «Про виконавче провадження».

8. У пункті 5 частини першої статті 6 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101 із наступними змінами) слова «ухиляється від виконання» замінити словами «не виконує».

9. У Законі України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313 із наступними змінами):

1) статтю 37 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі якщо розмір основного зобов'язання перевищує вартість предмета іпотеки, визначену суб'єктом оціночної діяльності, іпотекодержатель має право звернутись до суду про стягнення різниці між вартістю предмета іпотеки та розміром забезпечених вимог.».

У зв'язку з цим частини шосту – сьому вважати відповідно частинами сьомою – восьмою;

2) частину третю статті 43 викласти в такій редакції:

«Організатор прилюдних торгів не пізніше ніж за 15 робочих днів до дня початку прилюдних торгів публікує на власному вебсайті повідомлення про проведення таких торгів. У повідомленні зазначається інформація про день, час, місце проведення прилюдних торгів, опис предмета іпотеки, що підлягає продажу, місце, де можна отримати додаткову інформацію про умови проведення прилюдних торгів та іншу необхідну інформацію.»;

3) частину першу статті 49 після слів «за початковою ціною» доповнити словами «прилюдних торгів, що не відбулися.».

10. У підпункті 6 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України «Про судовий збір» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87 із наступними змінами) слова «, заяви про зміну чи встановлення способу, порядку і строку виконання судового рішення» виключити.

11. У Законі України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 17, ст. 158 із наступними змінами):

1) частину першу статті 3 після слів «стягнення коштів» доповнити словами та знаками «(зобов'язання здійснити виплату коштів)»;

2) статтю 7 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Виконання рішень про зобов'язання державного органу здійснити виплату коштів здійснюється в порядку, встановленому частиною першою статті 3 цього Закону.»;

12. Частину першу статті 7 Закону України «Про депозитарну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517 із наступними змінами) після слів «посадовою особою» доповнити словами «, органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень, рішень інших органів».

13. Пункт 3 частини п'ятої статті 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами) доповнити підпунктом «є» такого змісту:

«є) акт державного, приватного виконавця про проведені електронні торги.».

14. У Законі України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 29, ст. 535 із наступними змінами):

1) абзац другий частини четвертої статті 5 викласти в такій редакції:

«Зазначена заборона не поширюється на випадки проведення перевірок органів державної виконавчої служби та діяльності приватних виконавців, проведення перевірок відомостей виконавчого провадження під час затвердження або погодження керівником постанов виконавціву випадках, передбачених Законом України «Про виконавче провадження», а також проведення моніторингу діяльності приватного виконавця, перевірок законності виконавчого провадження в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.»;

2) частину другу статті 10 виключити;

3) частину другу статті 14 викласти в такій редакції:

«2. Порядок та норми матеріального забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби встановлюються Кабінетом Міністрів України.»;

4) у статті 17:

у частині першій:

у пункті 2:

в абзаці першому після слова «забезпечує» доповнити словом «початкову»;

доповнити після абзацу п'ятого новим абзацом такого змісту:

«перелік питань автоматизованого анонімного тестування»;

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) визначає вимоги до офіса приватного виконавця та порядок проведення перевірки офісу, проводить перевірку офісу приватного виконавця;»;

5) у статті 19:

пункт 2 частини п'ятої виключити;

в абзаці другому частини сьомої слова «рішення вважається неприйнятним» замінити словами «, вирішальним є голос голови комісії»;

6) у статті 20:

частину першу виключити.

У зв'язку з цим частини другу – шосту вважати відповідно частинами першою – п'ятою;

у частині першій:

слова «після проходження навчання, стажування приватного виконавця» виключити;

слова «, а також декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» виключити;

7) у частині сьомій статті 21 слова «шість місяців» замінити словами «три місяці»;

8) доповнити статтею 21¹ такого змісту:

«Стаття 21¹. Початкова підготовка приватного виконавця

1. Початкова підготовка приватного виконавця полягає у проходженні ним:

1) навчальних курсів з отримання знань у сфері примусового виконання судових рішень і рішень інших органів;

2) стажування в органі державної виконавчої служби або у приватного виконавця з метою отримання практичних знань і навичок, необхідних для ефективного виконання рішень та організації діяльності приватного виконавця;

3) навчання роботи з автоматизованою системою виконавчого провадження.

2. Загальний строк навчання і стажування приватного виконавця не може перевищувати трьох місяців.

3. Від проходження початкової підготовки приватного виконавця звільняються особи, які мають стаж роботи державного чи приватного виконавця не менше одного року або помічника приватного виконавця не менше двох років.

4. Про проходження початкової підготовки приватного виконавця видається свідоцтво, строк дії якого становить два роки.»;

9) частину другу статті 22 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) номер та дата свідоцтва про початкову підготовку приватного виконавця (крім випадків, передбачених частиною третьою статті 21¹ цього Закону);»;

10) у статті 23:

у частині другій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«дату рішення Кваліфікаційної комісії про видачу посвідчення приватного виконавця;»;

доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) дату внесення інформації про приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України;»;

доповнити пунктом 7¹ такого змісту:

«7¹) поновлення діяльності приватного виконавця;»;

пункт 9 виключити;

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) відновлення діяльності приватного виконавця;»;

11) у статті 27:

у частині першій слова «виконання рішення» замінити словами «відкриття виконавчого провадження»;

доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. Приватний виконавець може здійснювати свою діяльність безпосередньо або у формі бюро чи об'єднання. Бюро приватного виконавця є юридичною особою, створеною одним приватним виконавцем, що діє на підставі статуту. Об'єднання приватних виконавців є юридичною особою, створеною шляхом об'єднання двох або більше приватних виконавців, і діє на підставі статуту. Про створення, реорганізацію або ліквідацію бюро або об'єднання приватних виконавців, зміну складу їх учасників, засновник бюро приватних виконавців або об'єднання приватних виконавців протягом трьох днів з дня внесення відповідних відомостей до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців письмово повідомляє Міністерство юстиції України.»;

12) у статті 31:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. За примусове виконання рішення приватному виконавцю сплачується винагорода.»;

частини третю – сьому виключити.

У зв'язку з цим частини восьму – одинадцяту вважати відповідно частинами третьою – шостою;

13) у статті 32:

частину третю після слів «накладено арешт» доповнити словами «(у тому числі у порядку забезпечення позову)»;

абзац другий частини четвертої після слів «платіжної вимоги» доповнити словами «тимчасового приватного виконавця або»;

14) статтю 33 викласти в такій редакції:

«Стаття 33. Підвищення кваліфікації

1. Приватний виконавець зобов'язаний постійно підвищувати свою кваліфікацію.

2. У разі застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді обов'язкового підвищення кваліфікації приватного виконавця приватний виконавець зобов'язаний безоплатно скласти іспит шляхом автоматизованого анонімного тестування.

3. Порядок підвищення кваліфікації приватним виконавцем затверджується Міністерством юстиції України.

Підвищення кваліфікації може передбачати платне або безоплатне відвідування приватними виконавцями навчальних курсів, тренінгів, семінарів, що організуються органами самоврядування приватних виконавців. Відмова приватного виконавця від участі у зазначених заходах не може бути підставою для його недопущення до складення іспиту, передбаченого частиною другою цієї статті.

4. Приватний виконавець, який не склав іспит, передбачений частиною другою цієї статті, має право протягом трьох місяців скласти іспит повторно.

Якщо приватний виконавець повторно не склав іспит то діяльність такого приватного виконавця припиняється у порядку визначеному статтею 44 цього Закону.»;

15) статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Контроль Міністерства юстиції України за діяльністю приватного виконавця

1. Контроль за діяльністю приватного виконавця здійснюється Міністерством юстиції України шляхом моніторингу діяльності приватного виконавця, проведення планових та позапланових перевірок, а також шляхом проведення перевірок відомостей виконавчого провадження під час погодження постанов приватного виконавця у випадках, передбачених Законом України «Про виконавче провадження».

Моніторинг діяльності приватного виконавця проводиться на підставі відомостей автоматизованої системи виконавчого провадження.

Порядок проведення моніторингу, планових перевірок та оцінювання їх результатів, а також позапланових перевірок приватного виконавця визначається Міністерством юстиції України.

2. Планові перевірки проводяться не частіше одного разу на два роки з обов'язковим повідомленням приватного виконавця про час і місце проведення перевірки не пізніше як за 10 днів до її початку. Попередні періоди, що раніше перевірялися, не можуть бути предметом наступних перевірок, крім перевірок за зверненнями учасників виконавчого провадження.

3. Підставою для проведення позапланової перевірки є:

1) заява приватного виконавця про проведення перевірки;

2) звернення фізичних та юридичних осіб щодо рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця, якщо з такого звернення випливає необхідність здійснення контролю з боку Міністерства юстиції України;

3) неподання приватним виконавцем у встановлені строки звітності чи

іншої інформації та /або подання недостовірної інформації;

4) виявлення за результатами моніторингу діяльності приватного виконавця ознак порушень вимог законодавства;

5) рішення Дисциплінарної комісії про відхилення подання Міністерства юстиції України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та направлення матеріалів для повторної перевірки діяльності приватного виконавця.

4. Звернення щодо рішень, дій або бездіяльності подається виключно в письмовій формі та має містити:

1) повне найменування (ім'я) особи, якою подається звернення, її місце проживання чи перебування (для фізичних осіб) або місцезнаходження (для юридичних осіб), а також найменування (ім'я) представника такої особи, якщо звернення подається представником;

2) реквізити виконавчого документа (вид документа, найменування органу (посадової особи), що його видав, день видачі та номер документа, його резолютивна частина), номер виконавчого провадження (за наявності), щодо виконання якого подається звернення;

3) зміст рішення, дій чи бездіяльності приватного виконавця та норми законодавства які, на думку особи, яка подає звернення, порушено;

4) викладення обставин, якими особа, яка подає звернення, обґрунтовує свої вимоги;

5) підпис заявника або його представника із зазначенням дати складання звернення.

Якщо звернення не відповідає вимогам, встановленим цією частиною, позапланова перевірка діяльності приватного виконавця не проводиться.

5. За місцем проведення позапланові перевірки поділяються на виїзні та невиїзні.

6. У разі проведення позапланової невиїзної перевірки Міністерство юстиції України надсилає приватному виконавцю письмовий запит у межах предмета звернення. У зазначений у запиті строк, який має бути достатнім для підготовки відповіді та копій документів, але не менше 10 календарних днів, приватний виконавець надає Міністерству юстиції України вмотивовану відповідь та копії відповідних документів.

7. У разі якщо за результатами планової перевірки діяльність приватного виконавця визнана незадовільною або за результатами позапланової перевірки виявлено ознаки дисциплінарного проступку приватного виконавця Міністерство юстиції України вносить вмотивоване подання до Дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Рішення про направлення до Дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності приймається Міністерством юстиції України з урахуванням характеру порушення, системності та наявності наслідків.»;

16) пункт 4 частини другої статті 38 викласти в такій редакції:

«4) невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків, що призвели до порушення засад виконавчого провадження та інтересів сторін виконавчого провадження і третіх осіб;»;

17) у статті 39:

частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Рішення Дисциплінарної комісії приймаються на її засіданні, за умови присутності не менше п'яти членів комісії, шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

Голосування проводиться за відсутності особи, щодо якої вирішується питання, та інших осіб, які не є членами комісії.

У разі рівного розподілу голосів, вирішальним є голос голови комісії.

Резолютивна частина рішення оголошується на засіданні негайно після його прийняття.»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Рішення Дисциплінарної комісії за результатами розгляду подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності викладається у письмовій формі, підписується членами Дисциплінарної комісії, які брали участь у його прийнятті. Таке рішення повинно містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові приватного виконавця, виконавчий округ, у якому приватний виконавець здійснює діяльність;

2) обставини, викладені в поданні Міністерства юстиції України або Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

3) обставини, встановлені Дисциплінарною комісією під час розгляду подання;

4) мотиви, з яких ухвалено рішення;

5) суть рішення за результатами розгляду із зазначенням виду дисциплінарного стягнення в разі його застосування.

Копія рішення Дисциплінарної комісії у п'ятиденний строк з дня оголошення його резолютивної частини надсилається Міністерству юстиції України та приватному виконавцю.

Рішення Дисциплінарної комісії, не пов'язане з розглядом подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, оформлюється протоколом.»;

18) у статті 40:

у частині першій:

слова «двох місяців» замінити словами «одного року»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі якщо Дисциплінарною комісією прийнято рішення про відхилення подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та направлення матеріалів для повторної перевірки діяльності приватного виконавця дисциплінарне стягнення може бути застосовано до приватного виконавця протягом одного року з дня прийняття Дисциплінарною комісією такого рішення.»;

в абзаці другому частини другої слова «зупиняється до» замінити словами «починається з дня»;

доповнити частину п'яту абзацом другим такого змісту:

«У разі якщо приватним виконавцем вчинено дисциплінарний проступок, який полягає у незаконних діях щодо накладення арешту на майно (зняття арешту з майна), примусового списання коштів з рахунків в банках, продажу майна, передачі майна на зберігання, до приватного виконавця не може бути застосовано такий вид дисциплінарного стягнення як попередження.»;

19) у статті 41:

пункт 2 частини першої викласти в такій редакції:

«2) обов'язкове підвищення кваліфікації приватного виконавця та складання іспиту шляхом автоматизованого анонімного тестування протягом трьох місяців з дня введення в дію наказу Міністерства юстиції України про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення.»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, введеного в дію наказом Міністерства юстиції України, може бути оскаржене до суду та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Дисциплінарної комісії, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано членом Дисциплінарної комісії, який брав участь в його ухваленні;

3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності або мотивів, з яких Дисциплінарна комісія прийшла до відповідних висновків;

4) Дисциплінарною комісією порушено встановлений законодавством порядок притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.»;

20) у статті 42:

у частині першій:

у пункті 2 слово «календарних» замінити словом «робочих»;

доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) якщо приватний виконавець не пройшов обов'язкове підвищення кваліфікації приватного виконавця та не склав іспит шляхом автоматизованого анонімного тестування протягом трьох місяців з дня введення в дію наказу Міністерства юстиції України про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення відповідно до вимог пункту 2 частини першої статті 41 цього Закону, – на строк до складання іспиту шляхом автоматизованого анонімного тестування.»;

у частині другій:

абзац другий після слів «судового рішення» доповнити словами «, на підставі пункту 7 частини першої цієї статті - Міністерством юстиції України»

абзац третій викласти в такій редакції:

«Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 2 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за зверненням приватного виконавця.»;

частини четверту - шосту викласти в такій редакції:

«4. З дня внесення інформації про зупинення діяльності приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України приватному виконавцю забороняється здійснювати діяльність приватного виконавця та вчиняти виконавчі дії.

5. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 1, 3, 4, 6 частини першої цієї статті приватний виконавець протягом 5 робочих днів з дня внесення інформації про зупинення діяльності приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України зобов'язаний укласти договір про заміщення приватного виконавця з іншим приватним виконавцем, про що повідомити Міністерство юстиції України не пізніше наступного робочого дня з дня його укладення.

Якщо у визначених цією частиною випадках приватний виконавець не уклав договору про його заміщення іншим приватним виконавцем, Рада

приватних виконавців України протягом 3 робочих днів з дня надходження відповідного повідомлення Міністерства юстиції України приймає рішення про заміщення приватного виконавця, діяльність якого зупинена, іншим приватним виконавцем

Рішення Ради приватних виконавців України не пізніше наступного робочого дня надсилається Міністерству юстиції та приватному виконавцю, який повинен здійснювати заміщення приватного виконавця, діяльність якого зупинена.

6. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 5 частини першої цієї статті, а також у разі якщо після спливу 10 денного строку тимчасової відсутності приватного виконавця до Міністерства юстиції України не надійшло звернення приватного виконавця про зупинення його діяльності, Міністерство юстиції України у визначеному ним порядку вирішує питання про заміщення такого приватного виконавця іншим приватним виконавцем.»;

у статті 43:

частину третю виключити.

У зв'язку з цим частини четверту – сьому вважати відповідно частинами третьою – шостою;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 7 частини першої статті 42 цього Закону, до заяви приватного виконавця додається підтвердження проходження ним підвищення кваліфікації приватного виконавця та складення іспиту шляхом автоматизованого анонімного тестування.».

У зв'язку з цим частини п'яту – шосту вважати відповідно частинами шостою – сьомою;

частину сьому доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі скасування судом рішення Дисциплінарної комісії про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця або зупинення судом дії цього рішення, поновлення діяльності приватного виконавця здійснюється на підставі відповідного рішення суду з дня внесення відповідних відомостей до Єдиного реєстру приватних виконавців України.»;

21) у статті 45:

частину третю та четверту викласти в такій редакції:

«3. Тимчасовий приватний виконавець зобов'язаний:

1) закінчити виконавчі провадження за наявності підстав, визначених в Законі України «Про виконавче провадження»;

2) зупинити вчинення виконавчих дій до моменту їх передачі в порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті;

3) передати документи діловодства та архів приватного виконавця до відповідного державного архіву.

4. Виконавчі документи, виконавчі провадження згідно із заявою стягувача передаються тимчасовим приватним виконавцем відповідному органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю або повертаються стягувачу (крім випадку, визначеного пунктом 1 частини третьої цієї статті).

У разі якщо протягом десяти днів з дня одержання повідомлення тимчасового приватного виконавця стягувач не направив заяву, передбачену абзацом першим цієї частини, тимчасовий приватний виконавець передає виконавче провадження до органу державної виконавчої служби.»;

частину п'яту після слів «виконавчих документів» доповнити словами «виконавих проваджень»;

22) доповнити статтею 45¹ такого змісту:

«Стаття 45¹. Відновлення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця підлягає відновленню у разі:

скасування рішення суду, яке було підставою для припинення діяльності приватного виконавця відповідно до пунктів 2,3 частини першої статті 44 цього Закону;

скасування рішення суду про визнання приватного виконавця безвісно відсутнім або оголошення його померлим;

скасування судом рішення Дисциплінарної комісії про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді припинення діяльності приватного виконавця або зупинення судом дії цього рішення.

2. Діяльність приватного виконавця відновлюється Міністерством юстиції України на підставі заяви приватного виконавця.

3. Міністерство юстиції України протягом 5 робочих днів з дня надходження заяви приватного виконавця про відновлення діяльності зобов'язано видати наказ про відновлення діяльності приватного виконавця та внести відповідні відомості до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. Діяльність приватного виконавця відновлюється з дня внесення відповідних відомостей до Єдиного реєстру приватних виконавців України.»;

23) у статті 48:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Органами Асоціації приватних виконавців України є:

1) Рада приватних виконавців України;

- 2) Голова Ради приватних виконавців України;
- 3) ревізійна комісія;
- 4) з'їзд приватних виконавців України.»;

доповнити частиною третьою і четвертою такого змісту:

«3. Формування складу органів самоврядування приватних виконавців, а також призначення осіб до складу інших органів, здійснюється шляхом таємного голосування.

4. Рішення органів Асоціації приватних виконавців України оприлюднюються на офіційному вебсайті Асоціації приватних виконавців України та обов'язкові для приватних виконавців.»;

24) статті 49 - 51 виключити;

25) у частині другій статті 52 слово «два» замінити словом «три»;

26) у статті 53:

частину другу виключити;

У зв'язку з цим частини третю – восьму вважати відповідно частинами другою – сьомою;

у частині третій слова «, або не менше однієї третини рад приватних виконавців регіонів» виключити;

у частині четвертій слова «всіх членів рад приватних виконавців регіонів» замінити словами «приватних виконавців України»;

у частині п'ятій слова «делегатів, які представляють більшість рад приватних виконавців регіонів» замінити словами «приватних виконавців України»;

у частині сьомій слова «делегатів» замінити словами «приватних виконавців»;

27) у статті 54:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Кількісний склад Ради приватних виконавців України становить п'ятнадцять осіб, в тому числі Голова Ради і два заступники.

Формування Ради приватних виконавців України відбувається шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів формується в єдиному бюлетені на з'їзді приватних виконавців України.»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Рада приватних виконавців України:

- 1) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців України;
- 2) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців України;
- 3) затверджує положення про регіональні органи Асоціації приватних виконавців України у разі їх утворення;
- 4) забезпечує діяльність органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;
- 5) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків Асоціації приватних виконавців України;
- 6) бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів, визначених цим Законом;
- 7) приймає рішення про внесення Міністерству юстиції України клопотання або подання про зупинення діяльності приватного виконавця у випадках, передбачених цим Законом;
- 8) приймає рішення про внесення до Дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;
- 9) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців;
- 10) приймає рішення про розпорядження коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого з'їздом приватних виконавців України кошторису;
- 11) забезпечує створення і ведення вебсайту Асоціації приватних виконавців України;
- 12) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та статутом Асоціації приватних виконавців України.».

15. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

- 1) у статті 4:
 - у частині першій:
 - у пункті 1 слова «ім'я, по батькові» замінити словами «ім'я та, за наявності, по батькові або прізвище, ініціали»;
 - доповнити новими абзацами десятим, одинадцятим такого змісту:

«Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта можуть не зазначатися в постановках у справах про адміністративні правопорушення, які виносяться на місці вчинення правопорушення або без участі особи.

У разі якщо рішення ухвалено на користь або проти фізичної особи-підприємця, у виконавчому документі зазначаються відомості, передбачені пунктами 3, 4 цієї частини для фізичних осіб.».

У зв'язку з цим абзаци десятий, одинадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим, тринадцятим;

у частині четвертій:

пункт 8 та абзац тринадцятий виключити;

у пункті 10 слово «виконання» замінити словами «відкриття виконавчого провадження»;

доповнити новим пунктом 11 такого змісту:

«11) наявності інших передбачених законом обставин, що виключають здійснення виконавчого провадження.»;

2) у пункті 1 частини четвертої статті 5 після слова «стягувачем» доповнити словами «(крім стягнення витрат виконавчого провадження та основної винагороди приватного виконавця)»;

3) у статті 8:

частину другу доповнити пунктами 10, 11, 12 такого змісту:

«10) взаємодія органів державної виконавчої служби, приватних виконавців з державними органами, банками та іншими фінансовими установами;

11) автоматизація перерахунку коштів з рахунків органів державної виконавчої служби, приватних виконавців;

12) автоматизацію інших процесів діяльності органів державної виконавчої служби, приватних виконавців та здійснення виконавчого провадження.»;

у частині п'ятій слова «за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів» виключити;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. За користування автоматизованою системою виконавчого провадження встановлюється плата, розмір якої визначається Міністерством юстиції України.»;

4) у статті 9:

у частині третій після слова «боржнику» доповнити словами «(крім майна боржника, що було реалізовано (передано стягувачу) в порядку, встановленому статтею 61 цього Закону)»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Відомості про боржника вносяться до Єдиного реєстру боржників (крім відомостей щодо боржників, якими є державні органи, органи місцевого самоврядування, а також боржників, які не мають заборгованості за виконавчим документом про стягнення періодичних платежів більше трьох місяців) одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження.

Відомості про боржника за рішенням, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, про встановлення побачення з дитиною та про усунення перешкод у побаченні з дитиною, про поновлення на роботі вносяться до Єдиного реєстру боржників одночасно з винесенням постанови про накладення штрафу на боржника.»;

у частині шостій:

пункт 1 після слів «боржника - фізичної особи» доповнити словами «(фізичної особи - підприємця)»;

у пункті 2 слова «або прізвище, ім'я, по батькові та посада посадової особи, яка видала виконавчий документ;» замінити словами «, прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові або прізвище, ініціали та посада посадової особи, яка його видала;»

частину сьому доповнити абзацом другим такого змісту:

«Якщо виконавчий документ перебуває на виконанні повторно, відомості про боржника, внесені до Єдиного реєстру боржників під час попереднього виконання зазначеного виконавчого документа, виключаються одночасно з винесенням постанов, зазначених у частині сьомій цієї статті, в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.»;

5) частину четверту статті 11 після слова «для» доповнити словами «стягнення виконавчого збору та»;

6) у статті 12:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Виконавчі документи можуть бути пред'явлені до виконання в такі строки:

1) посвідчення комісій по трудових спорах, постанови судів у справах про адміністративні правопорушення та постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення – протягом трьох місяців;

2) виконавчі документи, за якими стягувачем є держава або державний орган – протягом року;

3) інші виконавчі документи – протягом трьох років.»;

у частині другій:

після слів «законної сили» доповнити словами «(крім постанови державного, приватного виконавця, яка відповідно до статті 3 цього Закону є виконавчим документом)»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Строки, зазначені в частині першій цієї статті, застосовуються для виконання постанови державного, приватного виконавця, яка відповідно до статті 3 цього Закону є виконавчим документом, з наступного дня після припинення або закінчення виконавчого провадження, у якому винесено відповідну постанову.»;

7) у частині другій статті 14 слова «та установ» замінити словами «, установ, організацій та підприємств»;

8) у статті 15:

частину третю та четверту викласти в такій редакції:

«3. За рішеннями про стягнення в дохід держави коштів або вчинення інших дій на користь чи в інтересах держави стягувачем виступає державний орган, за позовом чи за матеріалами якого судом прийнято відповідне рішення, або державний орган (крім суду), який відповідно до закону прийняв таке рішення.

4. За рішеннями про стягнення судового збору, про накладення штрафу (як засобу процесуального примусу) стягувачем є Державна судова адміністрація України.»;

у частині п'ятій слово «заявою» замінити словами «поданням/заявою»;

9) у статті 18:

у частині третій:

у пункті 3 слова «з метою захисту інтересів стягувача» виключити;

пункт 14 викласти в такій редакції:

«14) викликати фізичних осіб, посадових осіб з приводу виконавчих документів, що перебувають у виконавчому провадженні.

У разі якщо боржник без поважних причин не з'явився за викликом виконавця, виконавець має право винести постанову щодо застосування до боржника приводу, яка надсилається для виконання до органів Національної поліції»;

пункт 19 викласти в такій редакції:

«19) встановлювати тимчасове обмеження у праві виїзду боржника за межі України в порядку, встановленому цим Законом.»;

у частині п'ятій після слова «конфіденційної» доповнити словами «та такої, що містить банківську таємницю»;

10) частину першу статті 21 після слова «перекладу» доповнити словами «, а також особа, яка володіє технікою спілкування з глухими, німими чи глухонімыми»;

11) у статті 24:

частину першу – третю викласти в такій редакції:

«1. Виконавче провадження відкривається за місцем знаходження, перебування, роботи боржника або за місцезнаходженням його нерухомого майна.

Виконавче провадження з виконання рішення, яке зобов'язує боржника вчинити певні дії, відкривається за місцем вчинення таких дій.

2. Право вибору місця відкриття виконавчого провадження належить стягувачу.

3. Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятися ним на всій території України.»;

в абзаці третьому частини п'ятої після слів «виконавчому окрузі» доповнити словами «, а також здійснення опису та арешту такого майна»;

12) статтю 25 доповнити новою частиною першою такого змісту:

«1. Підвідомчість виконавчих проваджень органам державної виконавчої служби встановлюється Міністерством юстиції України.».

У зв'язку з цим частини першу – четверту вважати відповідно частинами другою – п'ятою;

13) у статті 26:

частину другу виключити;

абзац другий частини п'ятої виключити;

частину восьму виключити;

14) статтю 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця

1. Виконавчий збір – це збір, що справляється на всій території України за примусове виконання рішення органами державної виконавчої служби. Виконавчий збір стягується з боржника до Державного бюджету України.

Основна винагорода приватного виконавця – це винагорода, що стягується з боржника на користь приватного виконавця за примусове виконання рішення приватним виконавцем.

2. Виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця стягуються у розмірі 10 відсотків суми, що підлягає примусовому стягненню або поверненню за виконавчим документом, заборгованості із сплати аліментів, а у разі виконання рішення про звернення стягнення на майно, яке передано в заставу (іпотеку) майновим поручителем – у розмірі 10 відсотків вартості реалізованого майна (нереалізованого майна, переданого стягувачу в рахунок погашення боргу).

3. За примусове виконання рішення немайнового характеру, рішення про витребування майна, передачу майна стягувачу, тимчасове вилучення доказів для дослідження судом виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця стягуються в розмірі двох мінімальних розмірів заробітної плати з боржника - фізичної особи і в розмірі чотирьох мінімальних розмірів заробітної плати з боржника - юридичної особи.

4. Солідарні боржники несуть солідарний обов'язок із сплати виконавчого збору та /або основної винагороди приватного виконавця.

5. Постанова про стягнення виконавчого збору, постанова про стягнення основної винагороди приватного виконавця вноситься одночасно з постановою про відкриття виконавчого провадження (крім виконавчих документів про стягнення аліментів та виконавчих документів про звернення стягнення на майно, яке передано в заставу (іпотеку) майновим поручителем).

За виконавчими документами про стягнення аліментів виконавчий збір, основна винагорода нараховуються у разі якщо сукупний розмір заборгованості зі сплати аліментів перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців. У подальшому виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця нараховуються щомісяця у розмірі, визначеному частиною другою цієї статті, залежно від розміру простроченого щомісячного аліментного платежу. Постанова про стягнення виконавчого збору, постанова про стягнення основної винагороди вноситься після погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі або у разі повернення виконавчого документа стягувачу чи закінчення виконавчого провадження на підставі розрахунку про нарахування виконавчого збору, основної винагороди приватного виконавця.

За виконавчими документами про звернення стягнення на майно, яке передано в заставу (іпотеку) майновим поручителем, постанова про стягнення виконавчого збору, постанова про стягнення основної винагороди приватного виконавця вноситься не пізніше наступного робочого дня з дня надходження коштів від реалізації майна на рахунок органу державної виконавчої служби,

приватного виконавця, а у разі якщо майно не реалізовано – не пізніше наступного робочого дня з дня винесення постанови про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу.

6. Стягнутий виконавчий збір перераховується до Державного бюджету України протягом трьох робочих днів з дня надходження на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби.

Стягнута основна винагорода приватного виконавця є власністю приватного виконавця.

7. Виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця не стягуються:

1) за виконавчими документами про конфіскацію майна, стягнення періодичних платежів (крім виконавчих документів про стягнення аліментів, за наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за дванадцять місяців), про забезпечення позовних вимог, забезпечення доказів, за виконавчими документами, виданими на підставі судових рішень, які допущені до негайного виконання.

2) у разі виконання рішень Європейського суду з прав людини;

2¹) у разі виконання рішень закордонних юрисдикційних органів, ухвалених проти України у справах за участю іноземного суб'єкта та України щодо вирішення спорів за дво- або багатосторонніми угодами про захист інвестицій;

3) якщо виконання рішення здійснюється за рахунок коштів, передбачених бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду в порядку, встановленому Законом України "Про гарантії держави щодо виконання судових рішень";

4) за виконавчими документами про стягнення виконавчого збору, основної винагороди приватного виконавця стягнення витрат виконавчого провадження, штрафів, накладених виконавцем відповідно до вимог цього Закону;

5) за виконавчими документами про стягнення заборгованості, що підлягає врегулюванню відповідно до Закону України "Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії", а також згідно з постановами державних виконавців, винесеними до набрання чинності цим Законом.

7. У разі фактичного стягнення виконавчого збору, основної винагороди приватного виконавця при повторному виконанні виконавчого документа, постанова про стягнення виконавчого збору, постанова про стягнення основної

винагорода приватного виконавця, винесені під час попереднього виконання цього виконавчого документа, виконанню не підлягають.

У разі якщо під час попереднього виконання виконавчого документа виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця стягнуто частково, при повторному виконанні виконавчого документа виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця стягуються в частині, що не була стягнута при попередньому виконанні виконавчого документа.

8. Під час передачі виконавчого документа від органу державної виконавчої служби приватному виконавцю виконавчий збір не стягується, якщо він не був стягнутий на момент передачі.

У разі стягнення частини виконавчого збору на момент передачі виконавчого документа приватному виконавцю стягнута частина виконавчого збору поверненню не підлягає.

9. У разі закінчення виконавчого провадження у зв'язку із скасуванням рішення, що підлягало виконанню, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню, виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця не стягуються, а стягнуті виконавчий збір або основна винагорода приватного виконавця підлягають поверненню.

10. Виконавчий збір, основна винагорода приватного виконавця не стягуються у разі закінчення виконавчого провадження на підставі пункту 9 частини першої статті 39 цього Закону, якщо рішення було виконано до винесення постанови про відкриття виконавчого провадження.»;

15) у статті 29:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Виконавчі дії у вихідні, неробочі та святкові дні, встановлені законом, проводяться у час, передбачений частиною першою цієї статті, у разі якщо проведення виконавчих дій у цей день встановлено виконавчим документом, а також якщо зволікання неможливе або якщо такі дії не можуть бути проведені в інші дні з вини боржника.»;

доповнити новою частиною третьою такого змісту:

«3. Виконавчі дії по виконанню рішень про встановлення побачення з дитиною та рішень про усунення перешкод у побаченні з дитиною проводяться у час, визначений рішенням або державним виконавцем.»;

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

16) статтю 30 викласти в такій редакції:

«Стаття 30. Особливості виконання кількох рішень у разі надходження на виконання кількох виконавчих документів щодо одного боржника

1. Виконання кількох рішень щодо одного боржника здійснюється у рамках зведеного виконавчого провадження.

Автоматизована система виконавчого провадження забезпечує формування відомостей про здійснення зведеного виконавчого провадження в порядку, встановленому Міністерством юстиції України. Доступ до відомостей про зведене виконавче провадження, які містяться в автоматизованій системі виконавчого провадження мають всі виконавці на виконанні у яких перебувають виконавчі провадження, що входять до складу зведеного виконавчого провадження.

2. При відкритті виконавчого провадження виконавець зобов'язаний перевірити за даними автоматизованої системи виконавчого провадження наявність або відсутність іншого виконавчого провадження або зведеного виконавчого провадження щодо боржника стосовно якого відкрито виконавче провадження.

У разі встановлення наявності відкритого виконавчого провадження щодо відповідного боржника виконавець, у день відкриття виконавчого провадження, зобов'язаний винести постанову про об'єднання виконавчих проваджень у зведене виконавче провадження, а у разі виявлення зведеного виконавчого провадження – постанову про приєднання виконавчого провадження до зведеного виконавчого провадження.

3. Виконавчі провадження щодо одного боржника відкриті державними виконавцями передаються на виконання державному виконавцю або до органу державної виконавчої служби в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

4. Реалізація майна боржника у зведеному виконавчому провадженні здійснюється виконавцем, який першим провів опис та арешт такого майна.

Реалізація майна боржника, яке є предметом застави (іпотеки), у зведеному виконавчому провадженні здійснюється виконавцем на виконанні у якого перебуває виконавчий документ про звернення стягнення на таке майно.

5. Розподіл стягнутих з боржника коштів (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника) у зведеному виконавчому провадженні здійснюється виконавцем, який забезпечив стягнення коштів, в порядку визначеному статтею 46 цього Закону, крім випадків стягнення коштів з заробітної плати, пенсії, стипендії на інших доходів боржника.

6. При надходженні до підприємства, установи, організації, фізичної особи, фізичної особи - підприємця, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи постанов про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника, винесених виконавцями у зведеному виконавчому провадженні, виконання

таких постанов здійснюється підприємством, установою, організацією, фізичною особою, фізичною особою – підприємцем в порядку черговості, визначеної статтею 46 цього Закону.

7. У разі якщо у виконавчому провадженні, яке входить до складу зведеного виконавчого провадження виникли підстави для закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу, виконавець перед винесенням постанови про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу вносить постанову про виведення виконавчого провадження зі складу зведеного виконавчого провадження.»;

17) пункти 5 і 6 частини першої статті 34 викласти в такій редакції:

«5) звернення виконавця та/або заінтересованої особи до суду із заявою (поданням) про заміну вибулої сторони правонаступником у порядку, встановленому частиною п'ятою статті 15 цього Закону, за умови наявності документального підтвердження вибуття сторони виконавчого провадження (для юридичних осіб вибулою вважається сторона у виконавчому провадженні з дня внесення інформації щодо її припинення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань) та прийняття такої заяви судом;

б) припинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 2 – 10 частини першої статті 44 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»»;

18) у статті 35:

у частині першій цифру «6» виключити;

доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

«4. У випадку, передбаченому пунктом 6 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій до моменту передачі виконавчих проваджень в порядку, визначеному частиною четвертою статті 45 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів.».

У зв'язку з цим частини четверту - восьму вважати відповідно частинами п'ятою – дев'ятою;

19) абзац третій частини третьої статті 36 після слова «виявлення,» доповнити словами «а також у випадках, передбачених частиною четвертою статті 59 цього Закону,»;

20) доповнити статтею 36¹ такого змісту:

«Стаття 36¹. Тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України

1. У разі не виконання боржником зобов'язань, покладених на нього рішенням, виконавець має право звернутися до суду за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду боржника - фізичної особи чи керівника боржника - юридичної особи за межі України до виконання зобов'язань за рішенням або погашення заборгованості за рішеннями про стягнення періодичних платежів.

2. У разі невиконання протягом двох місяців з дня відкриття виконавчого провадження боржником – фізичною особою рішення, за яким сума стягнення перевищує двадцять розмірів мінімальної заробітної плати, постанови у справі про адміністративне правопорушення, передбачене статтею 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також у разі повторного невиконання боржником – фізичною особою рішень, за якими він зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, виконавець виносить мотивовану постанову про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України.

Постанова державного виконавця про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України затверджується керівником органу державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, не пізніше наступного робочого дня з дня її винесення.

Постанова приватного виконавця про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України не пізніше наступного робочого дня з дня їх винесення направляється на погодження керівнику структурного підрозділу територіального органу Міністерства юстиції України, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері примусового виконання рішень на території виконавчого округу приватного виконавця. Зазначена постанова підлягає погодженню не пізніше наступного робочого дня з дня її отримання.

3. У затверджені (погоджені) постанови виконавця про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України відмовляється у разі:

- 1) порушення виконавцем вимог абзацу першого частити другої цієї статті;
- 2) виявлення порушення виконавцем статті 30 цього Закону;
- 3) наявності підстав для зупинення вчинення виконавчих дій відповідно

до статті 34 цього Закону;

4) наявності підстав для повернення виконавчого документа стягувачу відповідно до статті 37 цього Закону, крім повернення виконавчого документа стягувачу відповідно до пункту 2 частини першої статті 37 цього Закону;

5) наявності підстав для закінчення виконавчого провадження відповідно до статті 39 цього Закону;

6) відсутності в автоматизованій системі виконавчого провадження відомостей про проведення виконавчих дій.

4. Під час виконання рішення про стягнення аліментів, рішення про встановлення побачення з дитиною, рішення про усунення перешкод у побаченні з дитиною, тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України встановлюється в порядку, визначеному цим Законом.

5. Тимчасове обмеження боржника у праві виїзду за межі України знімається у разі отримання виконавцем документального підтвердження виконання в повному обсязі рішення боржником або ухвали суду про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України.

Постанова про зняття тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України виноситься виконавцем не пізніше наступного робочого дня з дня одержання відповідного документального підтвердження.

Постанова державного виконавця про зняття тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України затверджується керівником органу державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець.»;

21) у статті 37:

у частині першій:

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) у боржника відсутнє майно, яке згідно з виконавчим документом підлягає витребуванню (передачі стягувачу);»;

доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

«11¹) наявні підстави, визначені частиною третьою статті 63 цього Закону.»;

22) статтю 38 виключити;

23) у статті 39:

у частині першій:

пункти 3, 6 викласти в такій редакції:

«3) смерті, оголошення померлим або визнання безвісно відсутнім стягувача чи боржника, припинення юридичної особи - сторони виконавчого провадження, якщо виконання її обов'язків чи вимог у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва;

б) письмової відмови стягувача від одержання майна, вилученого у боржника під час виконання рішення про витребування майна, передачу стягувачу майна, або знищення майна, що підлягало витребуванню (передачі) або оплатному вилученню»;

пункт 11 виключити;

доповнити пунктами 12¹, 17 і 18 такого змісту:

«12¹) надіслання виконавчого документа до органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 63 цього Закону;

17) якщо постанова про стягнення виконавчого збору, постанова про стягнення основної винагороди приватного виконавця, у випадках передбачених статтею 27 цього Закону, не підлягає виконанню;

18) у разі поновлення судом строку подання апеляційної скарги на рішення, за яким видано виконавчий документ, або прийняття такої апеляційної скарги до розгляду (крім виконавчих документів, що підлягають негайному виконанню).»;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Постанова про закінчення виконавчого провадження з підстави, передбаченої пунктом 12¹ частини першої цієї статті, разом з виконавчим документом надсилається до органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів»;

24) у статті 40:

у частині першій слова «а також, крім випадків нестягнення виконавчого збору або витрат виконавчого провадження, нестягнення основної винагороди приватним виконавцем)» замінити словами «не стягнення виконавчого збору, основної винагороди приватного виконавця, крім випадків, передбачених пунктом 17 частини першої статті 39 цього Закону, не стягнення витрат виконавчого провадження)»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Про зняття арешту з майна (коштів) та скасування інших вжитих заходів щодо виконання рішення (у тому числі якщо арешти та інші заходи застосовані під час попереднього виконання рішення) виконавець зазначає у постанові про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа, яка в день її винесення надсилається відповідним

органам, установам, посадовим особам для зняття арешту з майна (коштів) боржника або припинення дії вжитих виконавцем заходів щодо виконання рішення, а у випадках, передбачених законом, вчиняє дії щодо реєстрації припинення арешту майна (коштів) боржника та скасування інших вжитих заходів щодо виконання рішення.»;

25) абзац перший частини першої статті 43 викласти в такій редакції:

«1. У разі виникнення витрат на залучення до проведення виконавчих дій суб'єктів господарювання на платній основі, виготовлення технічної документації на майно, здійснення витрат на валютнообмінні фінансові операції та інших витрат, пов'язаних із перерахуванням коштів, стягувач зобов'язаний здійснити авансування таких витрат.»;

26) статтю 45 викласти в такій редакції:

«Стаття 45. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум

1. Розподіл стягнутих виконавцем з боржника за виконавчим провадженням грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника) здійснюється у такій черговості:

1) у першу чергу компенсуються витрати виконавчого провадження, у тому числі здійснені за рахунок авансового внеску стягувача;

2) у другу чергу задовольняються вимоги стягувача та стягується виконавчий збір або основна винагорода приватного виконавця у розмірі 10 відсотків фактично стягнутої суми (крім виконавчих документів про стягнення аліментів);

3) у третю чергу стягуються штрафи, накладені виконавцем відповідно до вимог цього Закону, та виконавчий збір або основна винагорода за виконавчими документами про стягнення аліментів.

2. Розподіл грошових сум у черговості, зазначеній у частині першій цієї статті, здійснюється в міру їх стягнення.»;

27) статтю 46 викласти в такій редакції:

«Стаття 46. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум у зведеному виконавчому провадженні

1. У разі якщо стягнута з боржника грошова сума (у тому числі одержана від реалізації майна боржника) достатня для задоволення вимог усіх стягувачів, стягнення витрат виконавчого провадження, виконавчого збору та/або основної винагороди приватного виконавця та штрафів, накладених на боржника, по всім виконавчим провадженням, які входять до складу зведеного виконавчого провадження, виконавець, який забезпечив стягнення цієї суми, здійснює її

розподіл між виконавчими провадженнями, які входять до складу зведеного виконавчого провадження.

2. У разі якщо, стягнута виконавцем грошова сума (у тому числі одержана від реалізації майна боржника) недостатня для задоволення вимог усіх стягувачів, стягнення витрат виконавчого провадження, виконавчого збору або основної винагороди приватного виконавця, та штрафів, накладених на боржника, по всім виконавчим провадженням, які входять до складу зведеного виконавчого провадження розподіл цієї суми здійснюється в такому порядку:

компенсуються витрати виконавчого провадження, у тому числі здійснені за рахунок авансового внеску стягувача у виконавчих провадженнях, які входять до складу зведеного виконавчого провадження та перебувають на виконанні у виконавця, який забезпечив стягнення цієї суми;

стягується виконавчий збір або основна винагорода приватного виконавця у розмірі 5 відсотків від суми, яка залишилася після компенсації витрат виконавчого провадження (крім виконавчих документів про стягнення аліментів), але не більше встановленого статтею 27 цього Закону розміру виконавчого збору або основної винагороди приватного виконавця, що підлягає стягненню при здійсненні виконавчих проваджень які входять до складу зведеного виконавчого провадження та перебувають на виконанні у виконавця який забезпечив стягнення суми;

Кошти, які залишилися після здійснення визначених абзацами другим та третім цієї частини відрахувань, розподіляються в порядку, визначеному частиною третьою цієї статті Закону.

3. Стягнуті з боржника кошти розподіляються між стягувачами у такій черговості:

1) у першу чергу задовольняються забезпечені заставою вимоги щодо стягнення з вартості заставленого майна;

2) у другу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів, відшкодування збитків та шкоди, завданих внаслідок кримінального або адміністративного правопорушення, каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, а також у зв'язку із втратою годувальника;

3) у третю чергу задовольняються вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами;

4) у четверту чергу задовольняються вимоги стягувачів за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, вимоги щодо збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та вимоги щодо податків та інших платежів до бюджету;

5) у п'яту чергу задовольняються всі інші вимоги, крім вимог щодо конфіскації майна;

б) у шосту чергу задовольняються вимоги щодо конфіскації майна.

Вимоги стягувачів кожної наступної черги задовольняються після задоволення в повному обсязі вимог стягувачів попередньої черги та стягнення виконавчого збору та/або основної винагороди приватного виконавця у розмірі 5 відсотків суми на яку задоволено вимоги стягувача.

У разі якщо стягнутої суми недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог однієї черги, вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми. У цьому випадку виконавчий збір та/ або основна винагорода стягуються з розподіленої стягувачу суми у розмірі 5 відсотків цієї суми (крім виконавчих документів про стягнення аліментів).

Вимоги стягувачів щодо виплати заборгованості із заробітної плати та інші вимоги, пов'язані з трудовими правовідносинами, задовольняються в порядку надходження виконавчих документів.

У разі якщо виконавчі документи щодо виплати заборгованості із заробітної плати та інших вимог, пов'язаних із трудовими правовідносинами, надійшли протягом одного дня і стягнутої суми недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог за такими виконавчими документами, відповідні вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми.

У разі якщо при розподілі стягнутих з боржника коштів задоволено вимоги усіх стягувачів та стягнуто виконавчий збір та/ або основну винагороду приватного виконавця в розмірі, визначеному абзацами восьмим та дев'ятим цієї частини, сума яка залишилася розподіляється пропорційно між всіма виконавчими провадженнями, що входять до складу зведеного виконавчого провадження для покриття витрат виконавчого провадження та стягнення виконавчого збору та/або основної винагороди приватного виконавця.

У разі якщо при розподілі стягнутих сум, виконавчий збір або основна винагорода приватного виконавця стягнуті у розмірі меншому ніж визначений статтею 27 цього Закону, не стягнута частина виконавчого збору або основної винагороди приватного виконавця стягується в порядку, встановленому цим Законом.

4. Якщо всі виконавчі провадження, що входять до складу зведеного виконавчого провадження перебувають на виконанні у одного виконавця, розподіл стягнутих з боржника коштів здійснюється в порядку, встановленому статтею 45 цього Закону, з урахуванням черговості, визначеної частиною третьою цієї статті.

5. Розподіл стягнутих коштів виконавець зобов'язаний здійснити протягом трьох робочих днів, з дня їх надходження на рахунок органу державної виконавчої служби (приватного виконавця).

При здійсненні розподілу стягнутих коштів виконавець використовує відомості автоматизованої системи виконавчого провадження.

7. Стягнуті кошти розподіляються між виконавчими провадженнями, які на день здійснення виконавцем розподілу коштів, входять до складу зведеного виконавчого провадження.»;

28) частину першу статті 47 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Розподілені в порядку визначеному статтею 46 цього Закону кошти перераховуються на рахунок органу державної виконавчої служби (приватного виконавця) на виконанні у якого перебуває відповідне виконавче провадження не пізніше наступного робочого дня після здійснення розподілу коштів.»;

29) абзац другий частини першої статті 48 виключити;

30) в абзаці другому частини четвертої статті 50 слово «заявою» замінити словом «поданням»;

31) у статті 56:

частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

«Під час відкриття виконавчого провадження арешт накладається в порядку, встановленому частиною сьомою статті 26 цього Закону.»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Копії постанов, якими накладено арешт на майно (кошти) боржника, виконавець надсилає банкам чи іншим фінансовим установам, органам, що здійснюють реєстрацію майна, в день їх винесення та у випадках, передбачених законом, здійснює реєстрацію обтяжень майна.»;

32) у статті 57:

у частині першій після слів «виконавчого провадження» доповнити словами «, крім випадку коли стягувачами за виконавчими провадженнями, які входять до складу зведеного виконавчого провадження, є різні особи»;

у частині другій статті 57 слова «арешт майна» замінити словами «опис та арешт майна (коштів)»;

у частині третій після слів «вартості майна,» доповнити словами «а також у разі коли стягувачами за виконавчими провадженнями, які входять до складу зведеного виконавчого провадження, є різні особи»;

перше речення у частині п'ятій після слова «сторонам» доповнити словами «виконавчого провадження, у тому числі стягувачам по виконавчим провадженням які на день визначення вартості чи оцінки майна входили до складу зведеного виконавчого провадження.»;

33) у частині третій статті 58 слово «виконавцем» замінити словами «органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем»;

34) статтю 60 викласти в такій редакції:

«Стаття 60. Виконання рішень про витребування майна, передачу стягувачу майна

1. Під час виконання рішення про витребування майна, передачу стягувачу майна, виконавець вилучає у боржника зазначене у виконавчому документі майно та передає його стягувачу, про що складає акт.

Якщо зазначене у виконавчому документі майно знищено, виконавець складає акт про неможливість виконання рішення та закінчує виконавче провадження.

У разі встановлення факту відсутності майна, зазначеного у виконавчому документі, виконавець здійснює розшук такого майна в порядку, визначеному цим законом. У разі якщо майно, зазначене у виконавчому документі, не виявлено протягом двох місяців з дня оголошення розшуку, виконавець повертає виконавчий документ стягувачу.

2. Якщо боржник перешкоджає вилученню майна, зазначеного у виконавчому документі, виконавець примусово вилучає таке майно у боржника та передає його стягувачу. У цьому випадку виконавець накладає на боржника штраф у розмірі, визначеному частиною першою статті 75 цього Закону.

3. У разі письмової відмови стягувача від одержання майна, вилученого у боржника під час виконання рішення про витребування майна, передачу стягувачу майна виконавець повертає вилучене майно боржникові, про що складає акт, та виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.»;

35) частину п'яту статті 61 викласти в такій редакції:

«5. Не реалізоване на електронних торгах нерухоме майно виставляється на повторні електронні торги за ціною, що становить 85 відсотків, а рухоме майно - 75 відсотків його вартості, визначеної в порядку, встановленому статтею 57 цього Закону.

У разі повторної не реалізації майна нерухоме майно виставляється на треті електронні торги за ціною, що становить 70 відсотків, а рухоме майно - 50 відсотків його вартості, визначеної в порядку, встановленому статтею 57 цього

Закону.

Нереалізоване майно, конфісковане за рішенням суду, виставляється на повторні електронні торги, за ціною, не меншою, ніж сума загальнодержавних податків і зборів, що відповідно до Податкового кодексу України підлягає сплаті при операціях з реалізації такого майна.»;

36) статтю 62 викласти в такій редакції:

«Стаття 62. Виконання рішення про конфіскацію майна, стягнення в дохід держави активів, визнаних судом необґрунтованими

1. Виконання рішень про конфіскацію майна, стягнення в дохід держави активів у кримінальному провадженні здійснюється органами державної виконавчої служби (крім рішень, які відповідно до законодавства підлягають виконанню іншими органами) в порядку, встановленому цим Законом.

2. Реалізація конфіскованого майна, активів, стягнутих в дохід держави, здійснюється державними виконавцями в порядку, встановленому цим Законом.

3. Розпорядження конфіскованим майном, активами, стягнутими в дохід держави, а також особливості розпорядження майном, яке не підлягає реалізації (у тому числі особливості знищення, утилізації або переробки такого майна), здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.»;

37) у статті 63:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, передбаченого частиною другою цієї статті, повторно перевіряє виконання рішення боржником.

У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення, якщо таке рішення може бути виконано без участі боржника, виконавець вносить постанову про накладення на боржника штрафу в подвійному розмірі, надсилає органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення та організовує виконання рішення відповідно до повноважень, передбачених цим Законом.

Якщо після фактичного виконання рішення боржник вчинив дії, внаслідок яких рішення не може вважатися виконаним, стягувач має право звернутися до виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. У такому разі виконавець має право повторно організувати виконання рішення відповідно до повноважень, наданих йому законом та накласти на боржника штраф у подвійному розмірі.

У разі невиконання боржником без поважних причин рішення, яке не

може бути виконано без участі боржника, виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу в подвійному розмірі, надсилає органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення.

У подальшому виконавець здійснює перевірку виконання боржником рішення один раз на місяць та у разі невиконання рішення викосить постанову про накладення на боржника штрафу у розмірі, визначеному абзацом четвертим цієї частини.

У разі невиконання боржником рішення протягом року виконавчий документ повертається стягувачу.»;

доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

«4. Якщо при виконанні рішення про зобов'язання державного органу здійснити нарахування (перерахунок) та/або виплату коштів боржником рішення виконано частково та надано повідомлення про суму коштів, що підлягає виплаті стягувачу за таким рішенням, виконавче провадження підлягає закінченню, а виконавчий документ надсилається до органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів для виплати коштів відповідно до Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень.».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

38) частину другу статті 64 виключити.

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною другою;

39) частину четверту статті 64¹ викласти в такій редакції:

«4. У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення державний виконавець складає акт, виносить постанову про накладення на боржника штрафу в подвійному розмірі, надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення, виносить постанову про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві виїзду за межі України, яка затверджується начальником органу державної виконавчої служби якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, постанову про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами (із врахуванням обмежень, передбачених частиною десятою статті 71 цього Закону) та вживає інші заходи примусового виконання рішення, передбачені цим Законом.

При кожному наступному невиконанні боржником рішення державний виконавець виносить постанову про накладення на боржника штрафу в

подвійному розмірі.»;

40) у частині першій статті 69 слова «органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця» замінити словами «зазначений у постанові виконавця»;

41) у статті 71:

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Виконавець зобов'язаний обчислювати розмір заборгованості із сплати аліментів щомісяця. Виконавець зобов'язаний повідомити про розрахунок заборгованості стягувачу і боржнику у разі:

1) подання заяви стягувачем або боржником;

2) надіслання постанови на підприємство, в установу, організацію, до фізичної особи - підприємця, фізичної особи, які виплачують боржнику відповідно заробітну плату, пенсію, стипендію чи інші доходи;

3) передачі виконавчого провадження до іншого органу державної виконавчої служби, приватного виконавця;

4) закінчення виконавчого провадження.»;

у частині дев'ятій:

в абзаці першому слово «державний» виключити;

в абзаці шостому слово «державним» виключити;

у частині одинадцятій слова «три місяці» замінити словами «дев'ять місяців»;

42) у статті 74:

у частині першій слова «видав виконавчий документ» замінити словами «розглянув справу як суд першої інстанції»;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

«3. Рішення, дії або бездіяльність державного виконавця також можуть бути оскаржені стягувачем та іншими учасниками виконавчого провадження (крім боржника) до начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець. Скарга, подана у виконавчому провадженні начальнику відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, розглядається протягом 10 робочих днів з дня її надходження. За результатами розгляду скарги начальник відділу виносить постанову про задоволення скарги чи відмову у задоволенні скарги. Рішення, дії та бездіяльність начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, можуть бути оскаржені до керівника органу державної виконавчої служби вищого

рівня. За результатами розгляду відповідної скарги керівником вищого рівня виноситься постанова.»;

частину четверту після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Якщо рішення, дії або бездіяльність державного виконавця не були оскаржені в порядку, встановленому абзацом першим частини третьої цієї статті, а також у разі якщо скарга не відповідає вимогам, визначеним цієї частиною, така скарга повертається скаржнику без розгляду.»;

43) у частині другій статті 77 слова «чи видворення за межі України» виключити;

44) Розділ XIII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) Відомості про боржників, виконавче провадження відносно яких відкрито до введення в дію статті 9 цього Закону підлягають внесенню до Єдиного реєстру боржників в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.»;

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпунктів 16, 27, 28 пункту 15 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три місяці з дня опублікування цього Закону.

2. З моменту набрання чинності цим Законом ради приватних виконавців регіонів припиняють свою діяльність у порядку, визначеному законодавством.

3. Рада приватних виконавців України та інші органи Асоціації приватних виконавців України, утворені до набрання чинності цим Законом, продовжують свою діяльність до настання обставин переобрання їх членів у порядку, визначеному Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

4. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.